

31995R2236

23.9.1995

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 228/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2236/95**z dnia 18 września 1995 r.****ustanawiające ogólne zasady przyznawania pomocy finansowej Wspólnoty w zakresie sieci transeuropejskich**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 129d akapit trzeci,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽³⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 189c Traktatu ⁽⁴⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

na mocy art. 3 lit. n) Traktatu działalność Wspólnoty powinna zawierać elementy zachęcające do tworzenia i rozwoju sieci transeuropejskich;

artykuł 129b Traktatu stwierdza, że aby pomóc osiągnąć cele określone w art. 7a i 130a Traktatu, Wspólnota wnosi wkład w tworzenie i rozwój sieci transeuropejskich w dziedzinie infrastruktury transportu, telekomunikacji i energetyki;

artykuł 129b ust. 2 Traktatu ma na celu promowanie wzajemnych połączeń oraz interoperacyjności sieci krajowych, jak również dostępu do tych sieci, i musi brać pod uwagę potrzebę łączenia wysp, regionów bez dostępu do morza i peryferyjnych z centralnymi regionami Wspólnoty;

artykuł 129c Traktatu przewiduje, że Wspólnota tworzy zbiór wytycznych obejmujących cele, priorytety i ogólne kierunki działań dotyczących sfery sieci transeuropejskich, a także, że Wspólnota może wspierać wysiłki finansowe Państw Członkowskich w tworzeniu tych sieci;

⁽¹⁾ Dz.U. C 89 z 26.3.1994, str. 8.⁽²⁾ Dz.U. C 195 z 18.7.1994, str. 74.⁽³⁾ Dz.U. C 217 z 6.8.1994, str. 36.⁽⁴⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z 30.11.1994 (Dz.U. C 363 z 19.12.1994, str. 23). Wspólne stanowisko Rady z 31.3.1995 (Dz.U. C 130 z 29.5.1995, str. 1) i opinia Parlamentu Europejskiego z 12.7.1995 (dotychczas nieopublikowana).

należy ustanowić ogólne zasady finansowania sieci transeuropejskich przez Wspólnotę, co pozwoli na wykonanie tego artykułu;

na mocy art. 129c Traktatu, pomoc wspólnotowa może być przyznawana projektom stanowiącym przedmiot wspólnego zainteresowania, które są identyfikowane w ramach wytycznych;

wytyczne określone w art. 129c ust. 1 Traktatu, proponowane przez Komisję, rozważane są przez Parlament Europejski i Radę; jeżeli decyzje, które powinny te wytyczne zatwierdzić, nie weszły w życie do dnia, gdy zaczęło obowiązywać niniejsze rozporządzenie, najpóźniej do 31 grudnia 1995 r. powinny być dokonane ustalenia w sprawie okresu przejściowego, dotyczące możliwego udziału Wspólnoty w projektach o szczególnym znaczeniu w ramach limitów przyznanych na rok budżetowy 1995;

zaangażowanie funduszy pochodzących z prywatnych źródeł w sieci transeuropejskie powinno wzrastać, powinno też być rozwijane partnerstwo pomiędzy sektorem prywatnym i publicznym;

pomoc wspólnotowa może w szczególności przyjmować formę studiów wykonalności, gwarancji kredytowych lub subwencjonowania stóp procentowych; subwencje i gwarancje te związane są w szczególności ze wsparciem finansowym udzielanym przez Europejski Bank Inwestycyjny lub przez inne publiczne lub prywatne organy finansowe; w niektórych należycie uzasadnionych przypadkach może być rozważane udzielenie bezpośredniej dotacji dla danej inwestycji;

gwarancje kredytowe będą przyznawane na zasadach komercyjnych przez Europejski Fundusz Inwestycyjny lub inne organizacje finansowe; pomoc finansowa Wspólnoty może obejmować całość lub część opłat ponoszonych przez beneficjentów tych gwarancji;

pomoc wspólnotowa jest głównie przeznaczona na pokrycie wszelkich finansowych potrzeb, które mogą powstawać w trakcie wstępnej fazy projektu;

konieczne jest ustalenie limitu dla pomocy wspólnotowej w stosunku do całkowitych kosztów inwestycji;

pomoc wspólnotowa przyznawana jest dla projektów na podstawie tego, jak wiele wnosi on do założeń art. 129b Traktatu i innych założeń i priorytetów wynikających z wytycznych odnoszących się do art. 129c Traktatu; powinny być również wzięte pod uwagę inne aspekty, takie jak efekt stymulowania finansów publicznych i prywatnych, bezpośrednie i pośrednie socjoeconomiczne skutki projektów, w szczególności w zakresie zatrudnienia i oddziaływania na środowisko;

Komisja musi dokładnie oszacować potencjalną efektywność gospodarczą projektów, przy pomocy analiz typu koszty/zyski i innych właściwych kryteriów, jak i również ich finansową rentowność;

wspólnotowe wsparcie finansowe na mocy art. 129c ust. 1 Traktatu musi być zgodne z polityką Wspólnoty, w szczególności w zakresie sieci i ochrony środowiska, konkurencji i zamówień publicznych; ochrona środowiska obejmuje ocenę wpływu na środowisko naturalne;

konieczne jest jasne ustalenie odpowiednich praw i obowiązków Państw Członkowskich i Komisji w odniesieniu do kontroli finansowej;

Komisja musi zapewnić właściwą koordynację wszelkiej działalności wspólnotowej, szczególnie finansowania sieci transeuropejskich oraz finansowania z Funduszy Strukturalnych i Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego i Europejskiego Banku Inwestycyjnego, które mają wpływ na sieci transeuropejskie;

powinny zostać podjęte postanowienia dotyczące odpowiednich metod szacowania, śledzenia i kontroli pomocy wspólnotowej;

powinny istnieć odpowiednie informacje, reklama i jawność w zakresie finansowanych działalności;

finansowe kwoty referencyjne, w rozumieniu pkt 2 deklaracji Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji z dnia 6 marca 1996 r. są załączone do niniejszego rozporządzenia w celu jego wykonania, bez uszczerbku dla uprawnień władz budżetowych zdefiniowanych w Traktacie;

przed końcem perspektywy finansowej na lata 1994–1999 należy dokonać oszacowania, czy i jeśli tak to w jakim stopniu działania przewidziane w niniejszym rozporządzeniu odpowiadają potrzebom Wspólnoty,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicja i zakres

Niniejsze rozporządzenie określa warunki i procedury przyznawania pomocy wspólnotowej dla projektów stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania, dotyczących transeuropejskich sieci w zakresie infrastruktury transportu, telekomunikacji i energetyki, zgodnie z art. 129c Traktatu.

Artykuł 2

Uprawnienia do korzystania z pomocy

1. Pomoc wspólnotowa może być przyznawana wyłącznie dla projektów stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania (zwanym dalej „projektami”) identyfikowanych w ramach wytycznych, o których mowa w art. 129c ust. 1 Traktatu.

Poszczególne części projektu w rozumieniu akapitu pierwszego również są kwalifikowane, jeżeli stanowią jednostki niezależne pod względem technicznym i finansowym.

2. Projekty są kwalifikowane, jeżeli są finansowane przez Państwa Członkowskie lub władze regionalne czy lokalne lub przez organy pracujące w takich strukturach administracyjnych lub prawnych, które sprawiają, że są one równorzędne z jednostkami państwowymi, a w szczególności takie przedsiębiorstwa państwowe lub prywatne, które świadczą usługi publiczne lub działają w interesie publicznym.

Projekt jest traktowany jako finansowany przez Państwo Członkowskie wtedy, gdy jest prowadzony i bezpośrednio finansowany przez władze państwowe lub otrzymuje finansowe wsparcie ze środków publicznych, w jakiegokolwiek postaci, przyznawane przez krajowe, regionalne lub lokalne jednostki.

Artykuł 3

Postanowienia przejściowe

W przypadku gdy decyzje zawierające wytyczne określone w art. 129c ust. 1 Traktatu nie wejdą jeszcze w życie, podczas gdy będzie obowiązywać to rozporządzenie, szczególnie projekty, finansowanie których ma charakter priorytetowy oraz te, które dotyczą głównie infrastruktury transportowej, mogą być uznawane jako kwalifikujące się w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

Zapis powyższy stosuje się do dnia wejścia w życie decyzji zatwierdzających wytyczne w dziedzinie infrastruktury transportowej i najpóźniej do 31 grudnia 1995 r.

Artykuł 4

Formy pomocy

1. Pomoc wspólnotowa dla projektów może przyjmować jedną lub kilka z następujących form:

a) współfinansowanie badań związanych z projektem, w tym analiz przygotowawczych, studiów wykonalności i analiz oceniających, a także techniczne wsparcie tych badań.

Udział Wspólnoty nie może przekroczyć 50 % całkowitych kosztów przygotowania tych analiz.

W wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach, z inicjatywy Komisji i za zgodą zainteresowanego Państwa Członkowskiego, udział Wspólnoty może przekroczyć limit 50 %;

b) subwencjonowanie odsetek od pożyczek udzielanych przez Europejski Bank Inwestycyjny lub inne publiczne lub prywatne jednostki finansowe. Obowiązuje generalna zasada, że okres subwencjonowania nie przekracza pięciu lat;

c) udział w opłatach za gwarancje pożyczek udzielanych przez Europejski Fundusz Inwestycyjny lub inne instytucje finansowe;

d) bezpośrednie dotacje do inwestycji w należycie uzasadnionych przypadkach;

e) pomoc wspólnotowa opisana w lit. a)–d) może być łączona, tam gdzie jest to właściwe, w celu maksymalnego wykorzystania stymulującej siły zaangażowanych środków budżetowych, które są wykorzystywane w najbardziej ekonomicznie opłacalny sposób.

2. Formy pomocy wspólnotowej, opisane w lit. a)–d), są wykorzystywane selektywnie, biorąc pod uwagę specyficzne cechy różnych typów infrastruktury, której dotyczą i w taki sposób, by zapewnić, w przypadku sieci telekomunikacyjnych i energetycznych, że taka pomoc nie powoduje zakłóceń w konkurencji pomiędzy przedsiębiorstwami z danego sektora.

Artykuł 5

Warunki przyznawania pomocy wspólnotowej

1. Pomoc wspólnotowa jest przyznawana, zasadniczo, wyłącznie w tych przypadkach, gdzie realizacja projektu napotyka przeszkody finansowe.

2. Pomoc wspólnotowa nie przekracza minimum uznawanego za konieczne do uruchomienia projektu.

3. Bez względu na rodzaj wybranej interwencji, całkowita kwota pomocy wspólnotowej udzielonej na podstawie niniejszego rozporządzenia nie przekracza 10 % całkowitych kosztów inwestycji.

4. Środki finansowe przekazywane na podstawie niniejszego rozporządzenia nie są, co do zasady, przyznawane na projekty i etapy projektów, które otrzymują pomoc z innych wspólnotowych źródeł finansowania.

Artykuł 6

Kryteria wyboru projektów

1. Projekty są wybierane zgodnie ze stopniem, w jakim się przyczyniają do realizacji celów wymienionych w art. 129b Traktatu i innych założeń i priorytetów zdefiniowanych zgodnie z wytycznymi, o których mowa w art. 129c ust. 1 Traktatu.

2. Pomoc wspólnotowa jest przyznawana projektom, które są potencjalnie ekonomicznie opłacalne i których finansowa rentowność w chwili składania wniosku jest uznawana za niewystarczającą.

3. Decyzja o przyznaniu pomocy wspólnotowej powinna również brać pod uwagę:

- stopień rozwoju projektu,
- stymulujący wpływ interwencji Wspólnoty na finanse prywatne i publiczne,
- stan pakietu finansowego,
- bezpośrednie lub pośrednie skutki socjoekonomiczne, zwłaszcza w odniesieniu do zatrudnienia
- oddziaływanie na środowisko naturalne.

4. Szczególnie w przypadku projektów transgranicznych jest również brana pod uwagę koordynacja poszczególnych części projektu w czasie.

Artykuł 7

Zgodność

Projekty finansowane na podstawie niniejszego rozporządzenia są zgodne z prawem wspólnotowym i z prowadzonymi przez Wspólnotę politykami, szczególnie w zakresie ochrony środowiska, konkurencji i zamówień publicznych.

Artykuł 8

Złożenie wniosku o przyznanie pomocy finansowej

Wnioski o przyznanie pomocy finansowej przedkładane są Komisji przez zainteresowane Państwo Członkowskie lub bezpośrednio przez zainteresowaną jednostkę, za zgodą Państwa Członkowskiego.

Artykuł 9

Informacje wymagane do oceny i identyfikacji wniosków

1. Każdy wniosek o przyznanie pomocy finansowej obejmuje wszystkie informacje niezbędne do oceny projektu zgodnie z art. 5, 6 i 7, a w szczególności:

a) jeśli wniosek dotyczy projektu:

- jednostka odpowiedzialna za prowadzenie projektu,
- opis projektu i rodzaju oczekiwanej pomocy ze strony Wspólnoty,
- wyniki analiz koszty/zyski, w tym wyniki analizy potencjalnej efektywności gospodarczej i analizy finansowej dochodowości projektu,
- umiejscowienie projektu, zgodnie z wytycznymi, w sektorze transportowym, na osiach transportowych czy w punktach węzłowych,
- zgodność z planowaniem regionalnym,
- streszczenie opisu wpływu na środowisko naturalne, w oparciu o ocenę przeprowadzoną zgodnie z dyrektywą Rady 337/85/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne ⁽¹⁾,
- stwierdzenie, że zbadano alternatywne możliwości finansowania projektu ze środków publicznych i prywatnych, w tym z Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego i Europejskiego Banku Inwestycyjnego,
- plan finansowy, sporządzony w ECU lub walucie krajowej, zawierający wszystkie składniki pakietu finansowego, w tym pomoc finansową Wspólnoty, o którą wnioskodawca ubiega się, środki Państwa Członkowskiego jak i pomoc już przyznaną;

b) jeśli wniosek dotyczy studium, załączone założenia, cele jak i zastosowane metody i techniki badawcze;

c) tymczasowy harmonogram prac;

d) opis środków kontroli jakie są stosowane przy wykorzystywaniu przyznanego funduszy przez zainteresowane Państwa Członkowskie.

2. Wnioskodawcy na wniosek Komisji dostarczają jej wszelkie istotne dla sprawy informacje dodatkowe.

3. Komisja może zwracać się o poradę specjalistyczną w celu oceny przedstawionego wniosku, w tym również zasięgać opinii Europejskiego Banku Inwestycyjnego.

Artykuł 10

Przyznawanie pomocy finansowej

Komisja decyduje o przyznaniu pomocy finansowej na podstawie niniejszego rozporządzenia, po dokonaniu oceny wniosków w oparciu o kryteria selekcji i procedurę przewidzianą w art. 17. Komisja informuje o swojej decyzji bezpośrednio beneficjentów i Państwa Członkowskie.

Artykuł 11

Przepisy finansowe

1. Pomoc wspólnotowa może pokrywać jedynie wydatki związane z projektami i ponoszone przez beneficjentów lub strony trzecie odpowiedzialne za prowadzenie projektu.

2. Wydatki poniesione przed dniem, w którym Komisja otrzymała wniosek nie są pokrywane.

3. Decyzje o przyznaniu przez Komisję pomocy finansowej zgodnie z art. 10 są zobowiązaniem do pokrycia wydatków autoryzowanych przez budżet.

4. Jako generalna zasada, płatności są realizowane w postaci wypłat początkowych, wpłat w trakcie realizacji i wpłat ostatecznych. Wypłata zaliczkowa, która zazwyczaj nie przekracza 50 % pierwszej transzy rocznej, jest wypłacana w chwili akceptacji wniosku o przyznanie pomocy finansowej. Płatności w trakcie są realizowane na zasadzie wezwania do zapłaty, biorąc pod uwagę postęp w pracach nad realizacją projektu czy badania i, jeśli to konieczne, uwzględniając zmiany w planach finansowych, które są przedstawione w sposób dokładny i klarowny.

5. Płatności muszą uwzględniać fakt, że projekty związane z infrastrukturą są realizowane przez szereg lat i ustalenia ich dotyczące muszą być sporządzane w ramach finansowania wieloletniego.

6. Komisja dokonuje ostatecznej wypłaty po zaakceptowaniu sprawozdania końcowego dotyczącego projektu lub badania, przedstawionego przez beneficjentów i wyszczególniającego wszystkie poniesione wydatki.

7. Komisja określa, postępując zgodnie z procedurą określoną w art. 17, procedury, harmonogram i kwoty płatności subwencji odsetek i subwencji od opłat przy udzielaniu gwarancji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 175 z 5.7.1985, str. 40.

Artykuł 12

Kontrola finansowa

1. W celu zagwarantowania pełnej realizacji projektów finansowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, Państwa Członkowskie podejmują konieczne działania zmierzające do:

- regularnego sprawdzania czy projekty lub badania finansowane przez Wspólnotę są prowadzone prawidłowo,
- zapobiegania zakłóceniom i podejmowania działań przeciwko nim,
- odzyskiwania wszelkich kwot straconych w wyniku zakłóceń, w tym odsetek za zwłokę w płatnościach, zgodnie z zasadami ustalonymi przez Komisję. Z wyjątkiem przypadków, w których Państwo Członkowskie i/lub władze prowadzące projekt dostarczą dowód, że nie były odpowiedzialne za powstałą nieregularność, Państwo Członkowskie jest odpowiedzialne za zwrot kwoty niesłusznie zapłaconej.

2. Państwa Członkowskie informują Komisję o krokach podjętych w ramach kontroli finansowej i, w szczególności, zawiadamiają Komisję o systemach kontroli i zarządzania stworzonych w celu zapewnienia efektywnego prowadzenia projektów czy studiów.

3. Państwa Członkowskie udostępniają Komisji wszelkie konieczne sprawozdania krajowe na temat kontroli projektów.

4. Bez uszczerbku dla działań kontrolnych podejmowanych przez Państwa Członkowskie zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi i zgodnie z postanowieniami art. 188 Traktatu i działaniami kontrolnymi podejmowanymi zgodnie z art. 209 lit. c) Traktatu, urzędnicy Komisji lub jej przedstawiciele mogą przeprowadzać kontrole na miejscu, w tym pobierać próbki kontrolne, w zakresie projektów finansowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i mogą sprawdzać systemy i działania kontrolne stworzone przez władze krajowe, które informują Komisję na temat działań podjętych w tym zakresie.

5. Przed przeprowadzeniem kontroli na miejscu Komisja informuje o tym zamiarze zainteresowane Państwa Członkowskie, w celu uzyskania wszelkiej niezbędnej pomocy. Jeśli Komisja przeprowadza kontrole na miejscu bez poinformowania, wynika to z porozumień osiągniętych zgodnie z rozporządzeniami finansowymi. Urzędnicy i przedstawiciele zainteresowanego Państwa Członkowskiego mogą brać udział w takich kontrolach.

Komisja może wymagać od danego Państwa Członkowskiego przeprowadzenia kontroli na miejscu w celu zweryfikowania poprawności wezwań do wypłaty. Urzędnicy lub przedstawiciele Komisji mogą brać udział w takim sprawdzaniu, a muszą w przypadku gdy zainteresowane Państwo Członkowskie zwróci się o to z prośbą.

Komisja upewnia się czy każda kontrola, która jest przeprowadzana, jest realizowana w skoordynowany sposób, tak by uniknąć powtarzających się kontroli tego samego zagadnienia w tym samym czasie. Zainteresowane Państwo Członkowskie i Komisja niezwłocznie wymieniają się wszelkimi istotnymi informacjami dotyczącymi wyników przeprowadzanej kontroli.

6. W przypadkach przyznania pomocy wspólnotowej jednostkom określonym w art. 2 ust. 2 działania kontrolne są prowadzone przez Komisję we współpracy z Państwami Członkowskimi.

7. Jednostki i władze odpowiedzialne za projekt zachowują i udostępniają Komisji wszelkie dokumenty dodatkowe dotyczące wydatków poniesionych na projekt przez okres trzech lat licząc od daty ostatecznej wypłaty dotyczącej danego projektu.

Artykuł 13

Zmniejszenie, wstrzymanie i cofnięcie pomocy

1. W przypadku gdy realizacja działań wydaje się nie uzasadniać, w całości lub tylko częściowo, lokowania w nich pomocy finansowej, Komisja podejmuje się sprawdzenia danego przypadku, zwracając się do Państwa Członkowskiego lub władz czy innych jednostek wyznaczonych do realizacji tych działań, o przedstawienie ich opinii na dany temat w określonym czasie.

2. W wyniku przeprowadzenia postępowania sprawdzającego, określonego w ust. 1 powyżej, Komisja może zmniejszyć, wstrzymać lub cofnąć pomoc w zakresie danych działań, jeśli postępowanie sprawdzające wykaże nieregularność lub błędy w zapisie jednego z warunków przedstawionych w decyzji o przyznaniu pomocy, a w szczególności w przypadkach, w których znaczne zmiany dotyczą charakteru lub warunków prowadzenia projektu, a nie wystąpiono o ich akceptację do Komisji.

Każda nienależna kumulacja płatności stanowi podstawę do zwrotu sum niesłusznie wypłaconych.

3. Każda odzyskana suma jest zwracana Komisji.

Artykuł 14

Koordinacja

Komisja jest odpowiedzialna za koordynację i spójność pomiędzy projektami realizowanymi na podstawie niniejszego rozporządzenia i projektami realizowanymi przy udziale środków pochodzących z budżetu Wspólnoty, Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innych instrumentów finansowych Wspólnoty.

Artykuł 15

Ocena, monitorowanie i szacowanie

1. Państwa Członkowskie i Komisja zapewniają, że prowadzenie projektów zgodnych z niniejszym rozporządzeniem jest przedmiotem efektywnego monitorowania i oceny. Projekty mogą być dostosowywane zgodnie z wynikami monitorowania i oceny

2. W celu zapewnienia efektywnego wykorzystania środków pomocowych Wspólnoty, Komisja i zainteresowane Państwa Członkowskie systematycznie oceniają postęp prac nad projektem, a tam gdzie jest to wskazane, dodatkowo przy współpracy Europejskiego Banku Inwestycyjnego.

3. Po otrzymaniu wniosku o udzielenie pomocy i przed jego zaakceptowaniem, Komisja przeprowadza ocenę w celu stwierdzenia zgodności projektu z warunkami i kryteriami ustanowionymi w art. 5 i 6. Tam, gdzie jest to konieczne, Komisja zaprasza do udziału w tej ocenie Europejski Bank Inwestycyjny.

4. W trakcie realizacji projektów i po ich zakończeniu, Komisja i Państwo Członkowskie oceniają sposób ich prowadzenia i wpływ ich realizacji, w celu dokonania oceny czy pierwotnie zakładane cele mogły być lub zostały osiągnięte. Ocena ta, między innymi, zawiera wpływ projektów na środowisko naturalne, uwzględniając przy tym prawodawstwo obowiązujące we Wspólnocie.

5. Monitorowanie jest prowadzone, tam gdzie to konieczne, przy wykorzystaniu wskaźników rzeczowych i finansowych. Wskaźniki te związane są ze specyficznym charakterem projektów i ich założeń. Są one podzielone w następujący sposób:

— etap projektu realizowany zgodnie z planem i pierwotnie założone cele,

— postęp osiągnięty w zakresie zarządzania i inne związane z tym problemy.

6. W czasie głosowania nad poszczególnymi wnioskami o pomoc, Komisja bierze pod uwagę dane zebrane na temat oceny i szacowania zgodnie z tym artykułem.

7. Procedury oceny i monitorowania, jak stwierdzono w ust. 4 i 5, są ustalane w decyzji zatwierdzającej projekty.

Artykuł 16

Informacja i reklama

1. Komisja przedstawia do oceny sprawozdanie roczne z działalności prowadzonej na podstawie niniejszego rozporządzenia

Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komitetowi Społeczno-Ekonomicznemu i Komitetowi Regionów. Sprawozdanie to zawiera ocenę wyników uzyskanych w różnych dziedzinach dzięki środkom przyznanym przez Wspólnotę w porównaniu z pierwotnie zakładanymi celami.

2. Beneficjenci zapewniają odpowiednią reklamę pomocy udzielonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w celu informowania społeczeństwa o roli, jaką Wspólnota odgrywa w realizacji projektów. Beneficjenci zasięgają opinii Komisji na temat tego, w jaki sposób powinno to być realizowane.

Artykuł 17

Komitet

1. Za realizację niniejszego rozporządzenia odpowiedzialna jest Komisja.

2. W stosowaniu tego rozporządzenia Komisja jest wspierana przez jeden Komitet, który spotyka się w odpowiednim składzie w zależności od sektora:

— sieci transeuropejskie w dziedzinie transportu,

— sieci transeuropejskie w dziedzinie telekomunikacji,

— sieci transeuropejskie w dziedzinie energetyki.

Komitet składa się z przedstawicieli Państw Członkowskich, a jego przewodniczącym jest przedstawiciel Komisji.

Europejski Bank Inwestycyjny zgłasza przedstawiciela do Komitetu; nie ma on prawa głosu.

3. Przedstawiciel Komisji przedstawia Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet przedstawia swoją opinię na temat tego streszczenia w czasie wyznaczonym przez przewodniczącego, zależnym od pilności sprawy. Opinia jest głosowana większością ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji przyjmowanych przez Radę na wniosek Komisji. Następnie przeprowadza się głosowanie wewnątrz Komitetu, głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie liczone są tak jak to zdefiniowano w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

4. a) Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeśli są zgodne z opinią Komitetu.

b) Jeśli przewidziane środki nie są zgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedstawia Radzie wniosek w sprawie środków, jakie powinny zostać podjęte. Rada podejmuje decyzję kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli po upływie trzech miesięcy od daty przedstawienia Radzie, Rada nie podejmie decyzji, zaproponowane środki są przyjmowane przez Komisję.

Artykuł 18

Środki budżetowe

Finansowa kwota referencyjna na wdrożenie niniejszego rozporządzenia w latach 1995–99 wynosi 2345 miliony ECU.

Wartość rocznych środków przyznawanych jest zatwierdzana przez władze budżetowe w ramach perspektywy finansowej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 września 1995 r.

Artykuł 19

Klauzula rewizyjna

Przed końcem 1999 r., działając w oparciu o procedury ustanowione w art. 129d akapit trzeci Traktatu, Rada bada czy i na jakich warunkach środki przewidywane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem będą kontynuowane po zakończeniu okresu, o którym mowa w art. 18.

Artykuł 20

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

W imieniu Rady
P. SOLBES MIRA
Przewodniczący